

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

18. Epiphanius Episcopus ex duobus competitoribus absque iniustitia digniori præfert dignum ad beneficium curatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

tes de Religione ineunda matrimonium contrahant, & tamen hoc à iure consideratur; cumque hoc in favorem magnum sit, meritò ad prædictum casum, quo cogitatio de Religione coniugibus saltem venire potest, consideratio hæc iuris extenditur.

XVIII. Epiphano Episcopo ad beneficium curatum in sua diœcesi valde insigne duo se sistunt competitores, vterque revera dignus, alter tamen altero dignior. Quæritur. Vtrum Epiphanius, quem velit, ex his eligere possit ad beneficium illud curatum?

Videtur teneri eligere digniorem. Ita Caiet. Navarr. Ledesma, Covarr. Azor, Vasq. Turrian. Less. Palao, & plures alij, quos citant, & sequuntur Card. de Lugo de Iustit. D. 35. num. 11. Barbosa in Collect. Tom. 1. L. 1. tit. 6. cap. 19. n. 4. & Pax Jordanus prælud. 12. suarum elucubrat. Moventur tum Authoritate Concilij Triden. sess. 24. de Reform. c. 1. Innocent. III. cap. vnic. de benef. & D. Thom. 2 2. q. 63. art. 2. ad 3. Tum ratione, quia ex iure naturali & iustitiâ distributivâ tenetur Elector consulere bono communi, & eius mala impedire, id quod non facit, præferendo digniù digniori.

Resp. Non improbabile esse, Epiphanium absque graviore peccato posse, quem velit, ex his eligere, & dignum etiam præferre digniori in conferendo beneficio curato. Ita Glossa,

Hugo,

Hugo, Perusin. & Io. Andreas apud Thom. Sanchez *Consil. moral. L. 2. c. 1. dub. 2. n. 15.* Rochus de *Iure Patronatûs. V. Honorificum. q. 15. ad fin.* & alij apud Dian. *p. 2. Tr. 15. Resol. 40.* Casar Lambertinus apud Dicastillo de *Iust. Tr. D. 8. num. 102.* Sotus & nonnulli tacito nomine allegati apud Pacem Iordanum, *loc. cit. n. 2.* Alexand. Alens. *part. 2. q. 136. §. 2.* relatus à Lugone *loc. cit. n. 10.* Denique hanc sententiam absolutè probabilem censet Filiuc. *Tom. 3. Tr. 41. c. 4. n. 181. Prob. 1.* Quia bonum Ecclesiæ plus non postulare videtur, quàm vt talis eligatur, qui debitâ beneficij curati gubernatione gerere possit. Atqui istud potest dignus; imò dignior non tenetur ad plus, quàm quod dignus præstat. Ergo eligendo dignum præ digniore nihil fit contra bonum commune Ecclesiæ. *Prob. 2.* Quia ad beneficia Ecclesiastica simplicia potest dignus eligi, neglecto digniore, vt docent vterque Navarr. Arrag. Ledesm. Gutierrez, & alij, quos citat & sequitur Sanch. *loc. cit. n. 20.* Item Patronus laicus, qui non est primus fundator beneficij, non tenetur præsentare digniorem, vt tradunt Molin. Azor, Less. Vasq. Gutierrez apud Pacem Iordanum *loc. cit. n. 10.* quorum opinionem ipse probabilem censet. Demum Papa & Reges in collationibus liberis non obligantur inquirere digniorem, & hunc præferre, vt docet Reginald. *Tom. 2.*

L. 30. Tr. 3. cap. 14. n. 197. cuius sententiam probabilem censet Dian *loc. cit. in fin.* & ferè Barbof. *c. 2. cit. num. 99* & Iordanus *loc. cit. num. 26.* Ergò etiam Epiphanius Episcopus ad beneficium curatū potest eligere dignum præ digniore; nam Concil. Trid. ius naturale, Iustitia distributiva vel æquè stant contra hæc omnia, vel nulli eorum magis obstant, vt ipsa Authorum inter se diversitas satis ostendit. Probat. 3. Quia Prælati in virtute & doctrina conspicui passim consanguineis, & familiaribus suis, vel alijs etiam beneficia & quidem pingua conferunt, si modò digni sint; esto adsint alij digniores, quos nemo idcirco grauioris peccati damnat. Subintelligendum tamen in his omnibus, *nisi ex iuramento, statuto, lege vel aliunde electio dignioris sit facienda*; quò respicientes aliqui ex adductis AA, variè in diuersis locis loqui videntur.

Ad *primum* id contrarium dicimus. Trident. Innocent. III. & S. Thomam loqui de electione Episcoporum, vt præter alios docet Filliuc. *loc. cit.* imò nemo est ex Adversarijs, qui non fateatur, suam sententiam inde erui tantum, non autem ex clato textu haberi. Ad *secundum*. Electorem neque ex iure naturali, neque ex iustitiâ distributiua teneri, præferre digniorem; non ex iure naturali, quia hoc plus non exigit, quàm vt officio curato ritè prospiciatur,

prospiciatur, quo facto, sufficiēter bono com-
muni consulitur, & malum impeditur, aliās
etiam beneficijs simplicibus, & in liberis col-
lationibus à Papa & Regibus dignior semper
esset præficiendus, quod etsi consequenter ali-
qui asserant, plerique tamen negant, vt vidi-
mus: non ex Iusticia distributiua, quia bene-
ficia instituta sunt in bonum Ecclesiæ absque
respectu ad concertantes pro illis, vt fatetur
Lugo n. 14. vt proinde dignior nullum inde
ius habeat, quod proximè vrgeat, vt digno
præferatur. Vnde infertur, nullā incurri obli-
gationem restituendi, si digniori dignus præ-
feratur, de quo Tanner T. 3. D. 4. Q. 8. d. 1.
Dicastillo L. 2. de iust. Tr. 2. D. 8. dub. 5. & alij.

XIX. *Equitius vulnus infligit Dasio adeò
grave, vt iste, dum mortem ille amplius impedire
non potest, ex eo vulnere moriatur. Queritur.
Vtrum Equitius, intellectā morte Dasij, satisfaciat
postea in confessione dicendo, se lethale vulnus in-
flixisse alicui; nullam mentionem faciendo mortis
secute?*

Videtur non satisfacere. Ita P. Thomas
Sanchez de Matr. L. 9. D. 5. n. 30. Valent. Hen-
riq. Palao Tr. 2. D. 1. p. 3. n. 7. Arriaga Tom. 3.
D. 45. n. 13. & apud hos alij plures. Tum quia
effectus isti, etsi in se non sint liberi, sunt ta-
men extrinsecè liberi, quod sufficit, vt patet
in actu externo. Tum quia aliās nunquam
dabitur obligatio confitendi pollutiones,
C 2 ebrieta-